

Köböl Erika (SZTE JGYPK):

Élmény, pedagógia, élménypedagógia. Az élményalapú oktatás lehetőségei az integráció, inklúzió szolgálatában

Kulcsszavak: sajátos nevelési igény, integráció, inklúzió, élménypedagógia

„A tanulás nem felkészülés az életre, a tanulás maga az élet” (*John Dewey*).

Minden gyermek, így a sajátos nevelési igényű gyermekek fejlesztése során is alkalmazkodnunk kell a megváltozott tanítási környezet kihívásaihoz. A sajátos nevelési igényű gyermekek esetén alapvető gyógypedagógiai szemlélet a változatos, saját élmények megtapasztalásán alapuló képességfejlesztés, ismeretközlés, attitűdformálás. Ez a pedagógiai attitűd azonban minden tanuló számára motiváló, és lehetőséget teremt az egyéni képességstruktúrákban rejlő értékek feltárására, kiaknázására. Az élményalapú oktatás szemlélete reneszánszát éli, hiszen a reformpedagógia alapelveit használjuk fel, majd ötvözzük az új lehetőségekkel. Tudatosan használjuk az egyén biztonságos komfortzónáján kívül a tanulói zónát a fejlesztéshez, de nem jutunk el a pánikzónáig (*Kispéter és Sövényházi, 2008*). Célunk a tanulói zóna tágítása, a képességek sokrétű fejlesztése, többek között az önismereté, az önértékelésé, a felelősségvállalásé, a szociális kompetenciáé. Olyan tanulási utak nyílnak meg, ahol a gyermekek közötti különbségek új kontextusba kerülhetnek, átértékelődhetnek. Az SZTE JGYPK Gyógypedagógus-képző Intézetben az inklúzió támogatására kidolgoztunk egy workshopot, melynek keretében olyan feladatokat mutatunk be az integrációban tanító többségi pedagógusok számára – főként a mese és dráma, művészeti nevelés és az állatasszisztált intervenció területéről –, melyek a sajátos nevelési igényű gyermekek számára is ideálisak, segítségükkel egyrészt a tanulók fejlesztése, másrészt integrálásuk folyamata is támogatható. Előadásunk során áttekintjük az elméleti alapokat, illetve néhány jó gyakorlat segítségével bemutatjuk, hogyan illeszthető be az élményalapú oktatás a tanórán kívüli és a tanórai keretekbe.